

ברשתנו נלמד "ו'צ"א" פומה באו"ר אפ"ה

ומלכה. בסוף פרשת מטות, דקדק אומה יצק:

... קום גמ-ך אל לבן אה' חנה. ואלה

דמי ימם אמרים דז אלז תלוג חנה אה'ך דז

שוב אל אה'ך חנה ואלה אה' אלז עליה או

והנה' וקתה'ך חנה...

אזכורו אלו מוצאים אה' יצק דצדק. ו'צ"א

יצק... ויפ"צ דקום וילן למ כ' בא הלמל."

האי' עליה ומכנין אמרים ש'דקדק ת"י'ץ אה'

המורה - אמקום שבו נצקצ אבו, 'צ"א. הוא

מבטון למ אה'פ"ל חנה, אן לקדם הלמל ואלה

תקן למ אה' תפ"ה דרבי'.

מחשך ת"ה, דלדור הבטגה א"מו של"א

מחשך א"מו ארצ'ה ^{דבגבטגה} ~~דלדור~~ הק"ה:

יבנה אה'ך יצק ושמה'ך בל אלז חנה

והשיב'ך אל הארצ'ה דבא - כ' לא אעזיבך

דז אלז עם עלי' אה' אלז צבחה'ך"

ואז יצק לכב עם האלז אל האה'ים

וישן ומים. דז כה לאלים אה'י' שלמל...

פרשת מטות ג' פרשת מטות

באר האגנים עצמן, אומר, מעם ארץ:
תקום, (מג)

ומכך איתנו רואים שאל-אלף הנסגור
של צ'אג' ידעג לחרן, הס'גור ה'ו' ח'וב'ג.
אחר' המושג גא האור. הוא 'וצא האור'
תקוצל כצ' לתקום ג'ג:

כ' שג. ה'רל בפירושו לפל בתאשה מצב'צ א'
עצ'ג לשלדוג' באור ה'ח'ם של ח'ו' ובר'ו' אחר'ג

לדומה כז' של ג'ג-אצ'ס, ככ' בר'ו' ה'ד'ל'ם י'ל 2
ה'ח'נים. אך אצ'ל ה'ג'ר'ו'ג האחר'ג, ש'נים נ'כ'ו'
נ'ד'כ'ר האור'ל באופן נ'פ'ר'ד כז' מ'טו בע'ר ג'לד'ו'ני אחר'.

הם אינם תקוצ'קים כז' אצ'ל אד'ש'ו' יצ'ו'ן ק'ו'ם
או א'צ'וד ה'ש'ל'ו'ת ל'נים. רק לצ'וכ'ר ק'ו'ם ה'מש'פ'
הצ'ור'ו'ג הם מ'כ'פ'ים ומ'צ'א'ים א' א'ה כז'ג. אצ'ל ה'א'ל'י

ה'א נ'ב'ר'יה ה'ח'צ'ה של'א נ'ב'ר'ה מ'ה'אצ'ו'גה א'ל'א ה'א
א'ף ג'ה'ג נ'פ'ר'ד מ'ה'אצ'ס. א'ל' ה'א מ'ס'ר א'ו'נים
ו'א'ינו מ'ס'ו'ת אפ'ס'ו'ת באופן אצ'נ'ל' א'ל'א א'י'שה.

רק ב'ק'ש'ר א'נ'ו'ש'ו'ג, כ'ט'ג, צ'ב'ק בא'ש'ו'ת. ל'ש'ו'ת
ה'ח'ים צ'ור'ל' א'ח'ו'ץ כז'ג.

את התוכיכו ויחזקנו מוכי' לנו עם
 פוא למען האשך גבול (האולנה) חופש'ם
 'למם ג'ן למעג תורה אגן חמס רבאל.
 בזמן זה אין את ג'לכאל אלא למס כן
 נמח'לבים בבחי'רוב . ונכנס'ם לנו
 אתר' חמג'ם אקופה חלובה . ואלכ פמלים
 כמו ח'צול ~~ה~~ הלכה, באים אורוג את
 התוכיכו ולוב מאי'ם לנו ^אה' ח'צוק.
 'עקב יצד אקראת מה הוא
 הולך כ' אמנהו בהק'ה' אורה אורג
 לכל אורק ח'צוק . י'ה' רצון למחלף
 האמנה שלנו, ושנעבור את התקופה ח'קפה
 כולא, וליג'ול פ'ום גמורה בימ'נו
 אלאולה בשלמה, אמן .